

PN.4131.200.2023

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.), stwierdzam nieważność uchwały Nr LIX/917/2023 Rady Miejskiej w Sępopolu z dnia 29 marca 2023 r. *w sprawie: przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Sępólno w 2023 roku.*

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Sępopolu, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy *o samorządzie gminnym* i art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o ochronie zwierząt* (Dz. U. z 2022 r. poz. 572) po zasięgnięciu opinii podmiotów wymienionych w art. 11a ust. 7 pkt 1-3 ustawy *o ochronie zwierząt*, ustaliła program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Sępólno w 2023 roku, stanowiący załącznik do uchwały (dalej program).

W ocenie organu nadzoru, kwestionowana uchwała została podjęta z rażącym naruszeniem prawa.

Stosownie do art. 11a ust. 2 ustawy *o ochronie zwierząt*, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt obejmuje w szczególności:

- 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt;
- 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie;
- 3) odławianie bezdomnych zwierząt;
- 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt;
- 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt;
- 6) usypianie ślepych miotów;
- 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich;
- 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.

Natomiast art. 11a ust. 5 ww. ustawy, stanowi, iż program zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Koszty realizacji programu ponosi gmina.

Zgodnie z utrwalonym w tym zakresie orzecznictwem, organ stanowiący podejmując uchwałę w przedmiocie programu opieki nad bezdomnymi zwierzętami i zapobiegania bezdomności zwierząt nie może pominąć żadnego

z elementów wskazanych w art. 11a ust. 2 i ust. 5 ww. ustawy. Jest on zobowiązany do wyczerpania zakresu upoważnienia ustawowego przez uregulowanie wszystkich kwestii uznanych przez ustawodawcę za istotne, a uregulowanie to musi być dokonane w sposób kompleksowy, a zarazem precyzyjnie i konkretnie (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 13 września 2016 r. sygn. akt II SA/Kr 398/16).

Kwestionowany program nie zawiera wskazania gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich, a jedynie ogranicza się do postanowień stanowiących, że *„Gmina zapewni miejsce porzuconym, blakającym się zwierzętom gospodarskim w gospodarstwie rolnym, z którym zostanie zawarta umowa”* (§6 ust. 1 programu) oraz *„Szczegółowy sposób postępowania ze zwierzętami gospodarskimi, zakres usług określony zostanie na podstawie stosownej umowy zwartej pomiędzy Gminą a Gospodarstwem Rolnym”* (§6 ust. 2 programu).

W ocenie organu nadzoru Rada Miejska w Sępopolu powinna była wskazać konkretny podmiot zapewniający miejsce dla zwierząt gospodarskich. Powyższy pogląd znajduje odzwierciedlenie w judykaturze (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 20 listopada 2012 r. o sygn. akt II SA/Ol 1215/12, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 15 marca 2018 r. o sygn. akt II SA/Kr 136/18 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 6 lutego 2018 r. o sygn. akt II SA/Kr 1641/17).

Ponadto, uchwalony przez Radę Miejską w Sępopolu program dotknięty jest także innymi, istotnymi wadami prawnymi.

W §7 programu Rada Miejska w Sępopolu postanowiła, iż zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt udzielonej zwierzętom bezdomnym i kotom wolno żyjącym z terenu Gminy nastąpi poprzez dokonanie zgłoszenia podjęcia opieki lekarskiej nad bezdomnymi zwierzętami Gabinetowi Weterynaryjnemu „ANIMALS” M. Szporka, K. Patyra Spółka Jawna w Bartoszycach ul. Bema 12.

Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt dotyczy głównie zwierząt bezdomnych, a w zakresie wskazanym przez ustawodawcę także innych zwierząt (wyrok NSA z dnia 17 kwietnia 2019 r., o sygn. akt II OSK 1503/17). Przepis art. 11a ust. 2 pkt 8 ww. ustawy stanowi, iż program zapewnienia całodobową opiekę weterynaryjną w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.

W ocenie organu nadzoru ratio legis tego przepisu jest takie, aby każde poszkodowane zwierzę znalazło natychmiastową pomoc lekarską bez zwłoki wynikającej np. z konieczności poszukiwania właściciela (np. zwierzę, podróżujące z właścicielem, który, w wyniku wypadku drogowego, trafił do szpitala). Trzeba podkreślić, że zgodnie z art. 11a ust. 1 ww. ustawy, rada obowiązana jest do uchwalenia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, a zatem celem programu jest nie tylko zapewnienie opieki zwierzętom bezdomnym, ale również zapobieganie bezdomności zwierząt, do której może dojść w przypadku pozostawienia zwierząt innych niż zwierzęta bezdomne, poszkodowanych w wyniku zdarzeń drogowych - samym sobie. Tym samym, skoro ustawodawca w art. 11a ust. 2 pkt 8 ww. ustawy, nie określił, wprost, że zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt

ma dotyczyć wyłącznie bezdomnych zwierząt, Rada nie jest uprawniona do dokonania takiego zawężenia (por. wyrok NSA z 17 kwietnia 2019 r., II OSK 1503/17).

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w całości należy uznać za uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojewski

Otrzymuje:

1. Przewodniczący Rady Miejskiej w Sępopolu;
2. Burmistrz Sępopola.